

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 26 stycznia 2024 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Ograniczenie zakłóceń pomiędzy urządzeniami elektrycznymi i elektronicznymi – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej

Dyrektywa aktualizuje unijne zasady odnoszące się do wprowadzania do obrotu sprzętu elektromagnetycznego. Wpisuje się ona w serię działań mających na celu modernizację europejskiego prawa dotyczącego szerokiego wachlarza sektorów przemysłu poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych i stworzenie prostszych, bardziej przejrzystych i bardziej spójnych przepisów.

Celem dyrektywy jest zapewnienie, by urządzenia elektryczne i elektroniczne miały odpowiedni poziom kompatybilności elektromagnetycznej w Unii Europejskiej (UE). Określa ona jednolite przepisy zapewniające, by urządzenia nie powodowały nadmiernych zaburzeń elektromagnetycznych i były w stanie działać zgodnie z przeznaczeniem bez pogorszenia jakości w przypadku wystąpienia zaburzenia elektromagnetycznego. Ponadto gwarantuje ona, w związku z kompatybilnością elektromagnetyczną, swobodny przepływ aparatury elektrycznej i elektronicznej na rynku wewnętrznym UE.

Dyrektywa 2014/30/UE zmienia i uchyla dyrektywę 2004/108/WE. Dyrektywa miała być transponowana do prawa krajowego do 19 kwietnia 2016 r. Przepisy mają zastosowanie od 20 kwietnia 2016 r.

Urządzenia regulowane dyrektywą obejmują zarówno aparaturę, jak i instalacje stacjonarne.

Dyrektywa nie ma zastosowania lub przestaje mieć zastosowanie, w zakresie zasadniczych wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, do urządzeń objętych zakresem dyrektywy, jeśli takie wymagania zostały określone bardziej szczegółowo, w całości lub w części, w innych aktach prawnych UE.

Dyrektywa nie ma zastosowania do:

- urządzeń radiowych objętych dyrektywą 2014/53/UE;
- specjalnie skonstruowanych zestawów do przeprowadzania badań w jednostkach badawczo-rozwojowych;
- urządzeń radiowych stosowanych przez radioamatorów, chyba że urządzenia takie są udostępnione na rynku;
- urządzeń, które są z założenia nieszkodliwe;
- niektórych urządzeń lotniczych ze względu na zmianę rozporządzenia (UE) 2018/1139 (zob. art. 137 tego rozporządzenia).

Dyrektywa określa odpowiedzialność producentów, importerów i dystrybutorów w zakresie sprzedaży aparatury elektromagnetycznej.

Każdy rodzaj aparatury (objęty zakresem dyrektywy) dopuszczony do obrotu w UE musi być opatrzony oznakowaniem zgodności CE zaświadczającym, że spełnia on wszystkie zasadnicze wymagania bezpieczeństwa przewidziane w prawodawstwie UE. Producent musi najpierw przeprowadzić ocenę zgodności oraz sporządzić dokumentację techniczną

aparatury. Jest to obowiązkowe w przypadku aparatury udostępnionej na rynku, ale nie jest obowiązkowe w przypadku aparatury przeznaczonej do zainstalowania w określonej instalacji stacjonarnej. W przypadku wykazania zgodności aparatury z obowiązującymi wymaganiami producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

Importerzy muszą sprawdzić, czy producenci przeprowadzili ocenę zgodności w prawidłowy sposób, oraz – jeśli uważają, że aparatura nie spełnia zasadniczych wymogów – poinformować o tym fakcie organ odpowiedzialny za nadzór rynku. Ponadto zapewniają sporządzenie przez producenta dokumentacji technicznej, opatrzenie aparatury oznakowaniem CE i załączenie do aparatury wymaganych dokumentów i informacji.

Dystrybutorzy muszą sprawdzić, czy aparatura jest opatrzona oznakowaniem CE i czy towarzyszą jej wymagane dokumenty i informacje.

Wszelka dokumentacja musi być przechowywana przez okres 10 lat.

Producenci, importerzy i dystrybutorzy muszą udzielić informacji i przedstawić dokumentację w celu wykazania zgodności w języku łatwo zrozumiałym dla właściwego organu krajowego. Producenci i importerzy mają obowiązek umieszczenia kontaktowego adresu pocztowego na aparaturze, a jeśli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do aparatury.

Ponadto dyrektywa określa sposób, w jaki władze krajowe identyfikują aparaturę niespełniającą wymogów i zapobiegają wprowadzeniu jej do obrotu.

Państwa członkowskie UE określają przepisy niezbędne do zidentyfikowania osoby lub osób odpowiedzialnych za osiągnięcie przez instalację stacjonarną zgodności.

Celem przewodnika dotyczącego dyrektywy w sprawie kompatybilności elektromagnetycznej jest wsparcie w zakresie wspólnego stosowania przepisów dyrektywy 2014/30/UE. Treść przewodnika nie ma mocy prawnej, ale dotyczy wielu zagadnień praktycznych, które mogą być przydatne dla producentów i innych zainteresowanych stron.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02014L0030-20180911>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Rozporządzenie w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia – ocena

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony zdrowia w UE – na podstawie analizy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2371 z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia w kontekście strategii UE w dziedzinie zdrowia na świecie – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 12 luty 2024 r.

Na podstawie pierwszych wniosków wyciągniętych z pandemii COVID-19 Komisja przedstawiła w listopadzie 2020 r. zbiór wniosków dotyczących utworzenia Europejskiej Unii Zdrowotnej, która miała na celu wzmocnienie unijnych ram bezpieczeństwa zdrowotnego oraz wzmocnienie roli kluczowych agencji UE w zakresie gotowości na sytuacje kryzysowe i reagowania kryzysowego: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) i Europejska Agencja Leków (EMA). Opierając się na tym pakiecie wniosków, Komisja uzupełniła go utworzeniem nowej służby – Urzędu ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia (HERA) w celu poprawy gotowości i reagowania w konkretnym obszarze medycznych środków przeciwdziałania (MCM). Zewnętrzny wymiar Europejskiej Unii Zdrowotnej został przewidziany w strategii UE w dziedzinie zdrowia na świecie, której celem jest ukierunkowanie działań UE na rzecz poprawy bezpieczeństwa zdrowotnego na świecie i zapewnienia wszystkim lepszego zdrowia w zmieniającym się świecie.

W tym kontekście rozporządzenie (UE) 2022/2371 w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia stanowi nadrzędny akt prawny wzmacniający unijne ramy bezpieczeństwa zdrowotnego. Zawiera ono przepisy ogólne, takie jak możliwość stwierdzenia stanu zagrożenia zdrowia publicznego na poziomie Unii, które uruchomi szereg mechanizmów reagowania określonych w innych rozporządzeniach: rozporządzeniu o przedłużeniu mandatu ECDC, rozporządzeniu o przedłużeniu mandatu EMA i rozporządzeniu w sprawie ram na wypadek stanów zagrożenia. Rozporządzenie (UE) 2022/2371 weszło w życie 26 grudnia 2022 r. i opiera się na poprzedniej decyzji nr 1082/2013/UE w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.

Ocena ta ma na celu ocenę wczesnego okresu wdrażania rozporządzenia w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, które przyjęto w 2022 r. Komisja oceni:

- funkcjonowanie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania oraz sieci nadzoru epidemiologicznego
- koordynację reagowania na kryzys zdrowotny w ramach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia
- prace Komisji w zakresie poprawy gotowości i reagowania przewidzianych w rozporządzeniu.

Ocena obejmie prace Komisji w zakresie działań w zakresie gotowości i reagowania przewidzianych w rozporządzeniu, w tym funkcjonowanie systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) oraz sieci nadzoru epidemiologicznego, ustanowienie laboratoriów referencyjnych UE, a także koordynację działań w zakresie gotowości i reagowania w ramach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia. Ponadto ocena obejmie wdrożenie rozporządzenia (UE) 2022/2371 przez HERA. W związku z tym ocenie poddane zostaną również skutki i skuteczność wspólnych zamówień.

Link: <https://pracodawcy.pl/rozporzadzenie-w-sprawie-powaznych-transgranicznych-zagrozen-zdrowia-ocena/>

2. Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) – ocena śródkresowa

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego (fundusze UE) – na podstawie analizy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 13 luty 2024 r.

Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) jest głównym instrumentem Unii Europejskiej (UE) jeżeli chodzi o kwestię inwestowania w ludzi. EFS+, dysponujący budżetem w wysokości prawie 99,3 mld EUR na lata 2021– 2027, wnosi istotny wkład w unijną politykę zatrudnienia, politykę społeczną, edukacyjną i politykę w zakresie umiejętności, w tym w reformy strukturalne w tych obszarach. Fundusz, który ma służyć wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów w tych obszarach polityki, ma na celu wprowadzenie w życie zasad Europejskiego filaru praw socjalnych.

EFS+ zapewnia wsparcie unijnej polityki w dziedzinie zatrudnienia, spraw społecznych, edukacji i umiejętności. W ramach oceny, wymaganej w połowie okresu programowania 2021– 2027, zbadane zostanie, czy fundusz działa zgodnie z założeniami. Oczekuje się, że poziom

wdrożenia będzie jak na razie niski, w związku z czym ocenie poddane zostanie przede wszystkim programowanie i procesy wspierające wdrożenie.

Podobnie jak w przypadku innych funduszy polityki spójności, ocena śródkresowa EFS+ jest wymogiem regulacyjnym. Ocena śródkresowa ma dwójaki cel: (i) przedstawienie dowodów na to, co działa, a co nie oraz (ii) wniesienie wkładu w ocenę skutków zasad regulujących fundusze na okres po 2027 r.

Zgodnie z art. 45.1 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w procesie oceny przeanalizowane zostaną skuteczność, efektywność, trafność, spójność i unijna wartość dodana EFS+.

Link: <https://pracodawcy.pl/europejski-fundusz-spoeczny-plus-efs-ocena-srodkresowa/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. [Komunikat KE: Inwestowanie w rozwój technologii niskoemisyjnych \(plan EPSTE\)](#)

[Investing in the Development of Low Carbon Technologies \(SET-Plan\) COM/2009/0519 final](#)

Jako część strategii rozwoju gospodarki niskoemisyjnej Unia Europejska przyjęła cele polityki w zakresie energetyki i klimatu do 2020 r. Technologia może odegrać bardzo ważną rolę w realizacji tych celów. Plan EPSTE jest filarem technologicznym polityki UE w zakresie energetyki i klimatu.

Dokument ustanawia Plan EPSTE dotyczący rozwoju technologii niskoemisyjnych. Europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych ma na celu wspieranie rozwoju i wykorzystania technologii niskoemisyjnych do 2020 r. Promuje współpracę między krajami UE, firmami i placówkami badawczymi, która dzięki łączeniu umiejętności i obiektów może obniżyć koszty. Pomaga również w finansowaniu projektów.

Europejskie inicjatywy przemysłowe są realizowane dla różnych rodzajów energii. Dzięki nim można wyprodukować do 2020 r. następującą ilość energii elektrycznej: energii wiatrowej 20%, energii słonecznej 15% i bioenergii 14%.

Europejska inicjatywa na rzecz sieci elektrycznej ma na celu umożliwienie w 50% sieci w Europie zintegrowanie odnawialnych źródeł energii i skuteczne dopasowanie do siebie podaży i popytu do 2020 r.

Inicjatywa wychwytywania i składowania dwutlenku węgla ma na celu zapewnienie, aby stosowane technologie były opłacalne ekonomicznie.

Inicjatywa na rzecz zrównoważonego rozszczepiania jądrowego ma na celu wprowadzenie prototypowych technologii IV generacji do 2020 r.

Inicjatywa na rzecz racjonalizacji zużycia energii powinna zapewnić, że 25-30 inteligentnych miast (czyli miast, które korzystają z technologii cyfrowych, pozwalających na oferowanie mieszkańcom lepszego poziomu usług publicznych oraz na lepsze wykorzystanie zasobów przy mniejszym wpływie na środowisko) wysunie się na czoło w dążeniu do przejścia na niskoemisyjne technologie przyszłości.

Europejskie stowarzyszenie badań nad energią wspiera skoordynowaną współpracę między krajowymi placówkami badawczymi w ramach wspólnych programów. Towarzyszą temu działania na rzecz tworzenia ośrodków naukowo-badawczych.

Komisja bada inne rozwiązania technologiczne, takie jak morska energia odnawialna (np. energia wiatrowa, elektrownie pływowe), przechowywanie energii, ogrzewanie i chłodzenie za pomocą energii odnawialnej. W dziedzinie energii jądrowej zajmuje się wyzwaniami dotyczącymi przedłużenia okresu eksploatacji obiektów i usuwania odpadów radioaktywnych.

UE współpracuje aktywnie z wieloma międzynarodowymi partnerami, np. ze Strategicznym Forum ds. Międzynarodowej Współpracy Naukowo-Technicznej.

Link: <https://pracodawcy.pl/komunikat-ke-inwestowanie-w-rozwoj-technologiei-niskoemisyjnych-plan-epste/>

2. Bezpłatny webinar PFR: Jak dobrze zacząć projekt B+R? Krok po kroku od pomysłu do zarządzania projektem z sukcesem

Polski Fundusz Rozwoju zaprasza na bezpłatne wydarzenie online - webinar "Jak dobrze zacząć projekt B+R? Krok po kroku od pomysłu do zarządzania projektem z sukcesem", który odbędzie się 30 stycznia 2024 r. w godz. 10.00-11.00.

Rozpocznij Nowy Rok z wiedzą, jak pozyskać fundusze unijne na rozwój! Jeśli masz pomysł, ale brakuje Ci początkowego impulsu? Może otrzymałeś dofinansowanie na projekt B+R i teraz stajesz się kierownikiem projektu, ale zastanawiasz się nad kolejnymi krokami? Zapraszamy na bezpłatne, godzinne webinarium.

W programie przedstawienie oferty warsztatowej: „Architekt projektów B+R” „Architekt projektów B+R” oraz NOWOŚĆ: „Kierownik projektów B+R”.

Prowadzący: Błażej Żyliński - Chief Technology Officer i kierownik projektów B+R; praktyk i ekspert ds. pozyskiwania dotacji i projektów B+R, przeszkolił ponad 100 osób na warsztatach PFR z zakresu m.in. jak stworzyć plan i zaprojektować obszary projektu B+R.

Link: <https://pracodawcy.pl/bezpłatny-webinar-pfr-jak-dobrze-zaczac-projekt-br-krok-po-kroku-od-pomyslu-do-zarzadzania-projektem-z-sukcesem/>

3. Webinar: Zamówienia publiczne Polsce. Jak ubiegać się o zamówienie?

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców zaprasza na webinar: "Zamówienia publiczne Polsce. Jak ubiegać się o zamówienie?", który odbędzie się 31 stycznia 2024 r. w godz. 14:00-16:00 (czas polski), 15:00-17:00 (czas ukraiński) na platformie ZOOM.

Webinar prowadzony przez Urząd Zamówień Publicznych, skierowany jest do polskich i ukraińskich przedsiębiorców zainteresowanych rynkiem zamówień publicznych w Polsce.

Podczas tego spotkania omówione zostaną procesy i wymagania związane z uczestnictwem w przetargach publicznych w Polsce oraz przekazane informacje i wskazówki dla osób, które chcą rozpocząć działalność biznesową na polskim rynku.

Tematyka webinarium:

- Wprowadzenie do zamówień publicznych w Polsce
- Proces przetargowy i dokumentacja
- Praktyczne aspekty uczestnictwa w przetargach
- Pomoc i wsparcie dla ukraińskich i polskich przedsiębiorców

Prelegent: Izabela Fundowicz – Dyrektor Departamentu Prawnego Urzędu Zamówień Publicznych

Udział w webinarze jest bezpłatny.

Wydarzenie realizowane we współpracy Związku Pracodawców i Przedsiębiorców z Fundacją Totalizatora Sportowego.

Link: <https://pracodawcy.pl/webinar-zamowienia-publiczne-polsce-jak-ubiegac-sie-o-zamowienie/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Polski Fundusz Rozwoju , Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Business for Ukraine Center